

ЎЛГЯННЯРНЕ ИСКЯ АЛЫУ ТУРЫНДА

Алла сюзге айтты: ўлгяч, адымнен тыне череб тупрак була, адым жаны ич кайчан бетмей, ул бу доньядан теге доньяга кючөб кня китя, аннары мянге тора.

Алла Улы Иисус Христос бер масял арткылы ўлгянняргя няряся буласыны кешеляргя айтеб калдырган: « Бер кеше бай икян, ул порфирдан, виссоннан теккян асыл кейемняр гня кейенгян, көн сайын бик шяб сыйлар жасаб кна ўткяргян. Тагы Лазарь атлы бер жарлы бар икян: ул шул байнын кабкасы төбөндя кутырлы тынне көйө жаткан; Байнын өстяленнән төшкян уалчыклар белян гня булса да туйынасы килгян; анын кутырларын этияр килеб жалаганнар. Жарлы ўлгян, ўлгяч, пярштяляр аны Авраамь кочагына иткянняр; бай да ўлгян, аны кюмгянняр. Ул тамукта азабланган чагында, кюзлярен кютяреб караган, карагач, жырактын Авраамны, анын кочагында Лазарне кюреб, кычкырыб айткян: эй Авраамь атей! миңа изгелек кылсана, Лазарне жибяряся, ул бармагынын очон сыуга чылатыб, телемне салкыннандырсынчы, мин бу жалкында азабланам шул, дигян. Авраамь айткян: улым! син тормошонда рахатлянден, адым син азабланасын; Аннан былай тагы да безнен белян сезнен арада бик зур төбсөз урын куйылган, шунныктан мыннан сезнен катка кючясе килеучеляр кючя алмыйлар, сезнен каттан безгя дя кючмейляр, дигян. Аннары бай айткян: айса синга ўтенямен, атей, аны минем атам өйөнә жибяряся; Минем биш агай-энем бар, мындагы халне ул аларга айтеб кюрсятсен, алар да бу азаб урнына килмясеннар эйе, дигян. Авраамь анар айткян: аларнын Моисейе бар, пагамбярляре бар, аларны тыннасыннар, дигян. Ул айткян: эй Авраамь атей! жук, аяр беряү-беряү аларга ўлгян жиреннән терелеб кайтса, алар тяүбә итярляр, дигян. Шунда Авраамь анар айткян: Моисейне дя, бютян пагамбярлярне дя тыннамагач, беряү-беряү ўлгян жиреннән терелсе дя ышанмаслар, дигян» (Лк. 16, 19-31).

Шул Христоснын сюзляреннән без белябез ничек жазыкылы жаннарнын азаблары бик жаман икянен. Алар анда шайтаннар белян бергя торалар, ней эшляргя белмейче, жалан көйөнөб торалар. Изге, гадел жаннар жомакта Алланы кюреб торганнарына сөйөнөшляр, Алла Анасын, Алланын изге пярштялярне, бар аўлеялярне кюреб торганнарына кыуаналар.

Ўлгянняр өчөн иманнар, Псалтирь укыйлар. Бигеряк священникляргя инялдерергя кыряк. Панихида телягендя священник ўлгяннярнен исемнярен айтеб, Ходайга иняля: *«Эй Ходай, ўлгян мяндяляреннен жаннарын жакты, иркен, тыныч урынга, ич-бер ауыртыу, көйөк, кайгырыу жук жиргя урыннаштырыб рахятлектя тот. Ўзен адымне сөйөүче изгелекле Аллага кюря, аларнын сюз белян, жя эш белян, жя уй белян кылган жазыкларын кичер»*, диб. Ўлгянняр өчөн тагы бигряк тя чиркяүдя Литургия келяүендя, кансыз Корман китергян чакта инялергя кыряк. Христианнар былай иска алалар: чумылган кешелярнен исемнярен жазыб, чиркяүгя биряляр. Священник жазыудан караб, ўлгяннярнен исемнярен айтеб, ар-берсе өчөн просфорадан беряр кисяк кесеб ала да, дискос өстөнә куя. Бу кисяклярне священник суныннан ўзе Олош алгач, Христоснын сауыттагы Каны өстөнә: *«Эй Ходай изгеляреннен телякляре хакына, мында айтелгян кешелярнен жазыкларын арыу Канын белян жыуыб бетер»*, диб сала.

Бер кеше Иисус Христостан сораган: *«Жомакка, мянге тормошка урыннашыр өчөн, мин ней кылыйым? дигян. Ходай айткян: Алла Ходайынны бар кюнгелен белян, бар жанын белян, бар көчөн белян, бар уйын белян сөй, жакынынны да ўзенне сөйгян кюк сөй»*, диб.